

KÉPES LEVELEZŐLAP

A KÉPESLEVELEZŐLAP-GYŰJTŐK EGYESÜLETÉNEK KIADVÁNYA

2018. IV. negyedév

XXXI. évfolyam 4. szám

Idén is találkoztunk

A 2018-as szombathelyi országos találkozó
összefoglalója

29. alkalommal rendezte meg a Képeslevelezőlap-gyűjtők Egyesülete közgyűléssel egybekötött országos találkozóját Szombathelyen, ahová nemcsak az ország számos helyéről, hanem külföldről is érkeztek elkötelezett, szenvedélyes gyűjtők. A találkozót ezúttal is a Herényiek Házában rendezték meg, ahol a gyűjtők megérkezésük után már hozzá is láttak kollekciónak gazdagításához: értő szemekkel nézték meg egymás lapjait és csere útján hozzájutottak már régóta áhított képeslapjaikhoz.

Elsőként dr. Nagy Attila debreceni orvos-író, képeslapgyűjtő diavetítéssel egybekötött előadását hallhatták-láthatták a résztvevők „Képhibák és hibás képeslapok” címmel, majd ezt követően Horváth Zoltán tájékoztatta az érdeklődőket a képeslapok és képeslapkiadások jelenéről és jövőjéről.

Szombat délelőtt nyílt meg ünnepi külsőségek között a képeslevelezőlap-gyűjtők országos kiállítása a Berzsenyi Dániel Könyvtárban. Kőszegfalviné Pajor Klára egyesületi elnök szerint az évente rendezett kiállítással a gyűjtői kultúrát,

az egyedülálló tevékenység sokszínűségét tárják a látogatók elé. Nagy Éva könyvtárigazgató elismeréssel méltatta a gazdag válogatást, amit az

egyesület kiállító tagjai hosszú éveken keresztül gyűjtöttek, rendszereztek és hasznos információval láttak el, mint mondta: mindig sikerül új és újabb ritkaságokat, izgalmas, különleges témákat a látogatók elé tárni; reméli, hogy jövőre a 30. találkozónak is a Berzsenyi könyvtár ad majd otthont.

Nick Ferenc, „A Magyar Kultúra Lovagja” alapítója a gyűjtők munkájában az értékmentést és megőrzését, közvetítését méltatta, hiszen a gyűjtemények sok esetben olyan épületek, létesítmények képeslapjait őrzik, amelyek már sajnós, nem léteznek. Nagy elismeréssel szólt arról is, hogy az elkötelezett gyűjtők időt, pénzt és

fáradtságot nem ismerve keresik, kutatják fel a régmúlt idők képeslapjait, hogy kincseiket megőrizték és megmutathassák a ma nemzedékének.

A kiállítás tartalma olyan, mint az élet: színes és gazdag, a látogató sokfajta érdekes témára bukkanhat. Megnézheti a többi között hazánk búcsújáró és kegyhelyeiről vagy a leningrádi/szentpétervári Ermitázs kincseiről készült csodálatos képeket. A Mátyás király emlékévként alkalmából Gulyásné Raksányi Olga nagykanizsai gyűjtő jóvoltából külön tablókön látható ízléssel és hozzáértéssel összeállított, gazdag képeslap-válogatás.

A kiállítók munkáját emléklappal ismerték el; a megnyitót az egyesület dalkörének műsora tette ünnepélyessé.

Kaposvári orvosokról készített különleges képeket egy itt kezelt skizofrén művész

A cikket a Somogyi Hírlap július 5-i száma közölte

Igazi különlegességre bukkant Török József kaposvári képeslapgyűjtő. Birtokába jutott egy kaposvári orvosokat ábrázoló képeslapsorozat, amelyhez a karikatúrákat egy beteg készítette. Egy keszthelyi találkozón akadt rá a különleges képeslapokra.

– Felvettem a kapcsolatot a Rippl-Rónai Megyei Múzeummal, s végül Gáspár Ferenchez fordultam segítségért –

mesélte Török József. – Ő tudott is erről a gyűjteményről, mert Kaposváron van a dr. Bodosi Gyűjtemény, amelynek ő volt a gondozója. Ebből a sorozatból a kaposvári kórháznak is van egy példánya, tőle tudtam végül meg, hogy 1934-36 között készültek a képeslapok. Az ő információi alapján a kaposvári elmebeteg osztályon kezelték skizofréniával egy művészt, ő készítette az eredeti rajzokat.

Ezek aztán annyira megtetszettek a kórházi doktoroknak, hogy felkérték Fehér József fényképészt: a karikatúrákból készítsen képeslapokat.

A képeslapsorozat 24 darabból áll, szerepel rajtuk többek között Böszörményi Nagy Géza, aki 1938 és 1948 között vezette a kórházat, s az őt igazgatói székben követő Lang Mihály is, ahogyan Szász Béla és Bizse Ferenc is.

Utóbbi fia adta a másik sorozatot Gáspár Ferencnek, aki aztán elhelyezte azt a gyűjteményben.

Persze még az orvosi aláírások többsége beazonosításra vár, ez is egy hosszú munka, tette hozzá Török József. A kaposvári gyűjtő elsősorban az ehhez hasonló kuriózumokra specializálódott, a kollekciójában szerepelnek olyanok is, amelyeket Benczúr Gyula festőművész festett saját kezűleg.

– Egy példány van belőle, mert akvarell festmény – magyarázta Török József. – Az érdekessége, hogy Kaposvárra küldte Merényi Margitnak, ő volt 1920-ban az Anya- és Csecsemővédő Egyesület megalapítója, s a férje volt Merényi Kálmán, a siketnéma intézet igazgatója. Ebből a képeslapból derült ki, hogy bensőséges kapcsolatot ápolt Benczúr Gyula és Merényi Margit. Ez egy 1898-as lap.

Nagyon érdekes dolgok deríthetők ki a kollekcióból. Ma már nem divat képeslapot küldeni, viszont a második világháború előtti kártyák nagyon értékesek, és szenvedélyes gyűjtőkből sincs hiány. Török Józsefnek is rengeteg régi képeslap sorakozik gyűjteményében, hely, év és téma szerint rendszerezve. Mint mondta: volt idő, amikor minden településről készítettek ilyen lapokat. A negyven vagy ötven éve készült kártyákat összevetni a mai településekkel igazán izgalmas elfoglaltság.

KOSZORUS RITA

Magyar történelmi családnevek régi képeslapokon

Az interneten különböző aukciós oldalakat böngészve rábukkanhatunk olyan régi képes levelezőlapokra, melyeket közismert, népszerű, vagy akár történelmi családok személyei írtak meg. A képeslapok érdekes és értékes információkat tartalmazhatnak, amelyek sokat

elárulhatnak az adott korról, benne élő személyekről. Ezek az információk (pl. nevek, helyek, időpontok, cselekmények stb.) a képeslap írójának és címzettjének még természetesek lehetnek, de a mai kor embere számára már korántsem biztos. Egy kis kutatással, utánjárással ezek a nem, vagy kevésbé ismert információk felszínre kerülhetnek és azok a mi számunkra is ismertté válhatnak.

Vegyük górcső alá gyűjteményem két képeslapját, és nézzük meg, mit rejtenek, mit üzennek a kései utókor számára.

Néhány éve az interneten, egy antikvárius oldalon lettem figyelmes erre a régi fekete-fehér fotóképeslapra, melyen a sellyei Draskovich-kastély látható.

Mikor a képeslap birtokomba került megállapítottam, hogy tintaceruzával előre meg volt címezve, valamint a képeslap bal felső sarkába a „Márcz.” hónap rövidítés is oda volt

írva. A szöveges rész viszont grafit ceruzával, de ugyanaz a személy kézírásával (g. Z. K.) utólag íródott. A postabélyeg bal oldalánál szintén más személy által grafit ceruzával nagyobb méretben

írva „Gr. Zichy” név olvasható, mely a postabélyegzőt is érinti. Ez az utólagos névfelírás feltehetőleg a posta által kerülhetett oda, talán a könnyebb kézbesítés miatt, de az sem kizárt, hogy valamelyik régiségkereskedő a katalogizálás megkönnyítése miatt írta fel. Továbbá megállapítottam, hogy a képeslapot Heves megyében lévő Apcra, ifj. Szent-Ivány Farkasné, Zichy gfnő nevére címezték. A képeslapon egy öt fős vadásztársaság szalonkázásáról olvashatunk. A szöveg a következő (eredeti helyesírás szerint):

„Angyali Nunczikám! Három nap alatt 155 szalonkát lőttünk öt puskás, ebből első nap 75-öt! Gyönyörű volt! Én lőttem 32 drbot. Itt van az öreg Fertsch, Kazi Traun, Bibi és én. Hétfőn indulunk Parisba, oda kér híreket és ezerszer ölel a Te Papid.”

A bal felső sarokban a levél írója által a fentiekben leírt hónap rövidítés után a „25.” szerepel.

Ezek után az internet, valamint a könyvtárban található könyvek segítségével megpróbáltam kideríteni ki a címzett, ki a levél írója, kik a levélben szereplő személyek, valamint a vadásztörténeti szempontból is érdekes vadászat hol és mikor zajlott le. A következő megállapításra jutottam:

1. A képeslapot **zichi és vásonkeői, gróf Zichy Kázmér Hippolyt György Lajos** (*Újfalu, 1868.04.24. - +Apc, 1955.05.01.) írta lányának gróf Zichy Annának. Ezt abból tudtam megállapítani, hogy a „papi” szó jelentése apa, édesapa, apu, fater, stb. és a levél írója a levelet következőképpen írta alá: *„...és ezerszer ölel a Te Papid.”* aki szintén részt vett a vadászatban, mert erről tanúskodik ez a mondat: *„Én lőttem 32 drbot.”*. Innentől kezdve könnyű volt megállapítani (Magyar Főnemességi Adattár) Zichy Anna személyes adatait, valamint édesapjának nevét és egyéb személyes adatait, melyhez a képeslapon szereplő dátumok, valamint a község neve Apc is hozzásegítettek. Gróf Zichy Kázmér 1907-1908 között gróf Keglevich Miklóssal (1876-1919) részt vett egy kelet-afrikai

vadászaton. Az ott szerzett élményeit „*A Guaso Nyiro mentén a Natron-tóig*” című 1910-ben kiadott vadászkönyvében tette közzé. A kor egyik legkitűnőbb vadásza és céllövője volt. Gróf Károlyi Lajos (1872-1965) legendáshírű tótmegyeri vadászataira számos alkalommal meghívást kapott és azon részt is vett. A II. világháború után a kommunisták vagyonát elvették, birtokait államosították, majd Apcra költözött vejéhez (Szent-Ivány Farkas) és lányához (gróf Zichy Anna). Itt halt meg szegényen.

2. A címzett: **Ifj. Szent-Ivány Farkasné, Zichy gfnő** (lkn. **gróf Zichy Anna Paulina Berta Ilona**, *Budapest, 1896.10.15. - +Kanada, Torontó, 1971.11.03.) a képeslap írójának lánya. 1918-ban kötött házasságot a köznemes, földbirtokos liptószentiváni Szent-Ivány Farkassal (1889-1961). Apcon a férje birtokán élt.

3. A másik vadász, akit a képeslap írója, valamint kortárs arisztokratái is **Bibi** beceneven hívtak, az nem más, mint **galánthai, gróf Esterházy János** (*Nyitraújlak, 1901.03.14. - +Mírov, Csehszlovákia, 1957.03.08.) felvidéki magyar mártír főnemes és politikus személyét takarja (Magyar Főnemességi Adattár). Horthy Istvánné által írt Becsület és kötelesség I-II. című könyv említi a becenevét és a valódi nevét is. A trianoni békediktátum után birtokai Csehszlovákiához kerültek, élete és munkássága itt folytatódott tovább, végül a mírovi börtönben halt meg.

4. A további három vadász személyét (öreg Fertsch, Kazi, Traun) nem tudtam azonosítani.

5. A képeslapból konkrétan nem derül ki, hogy a háromnapos vadászat hol és mikor zajlott le, de rendelkezésre álló adatok figyelembevételével feltételezhető, hogy az Draskovich Iván (1878-1963) birtokán lehetett, ami március 25-ig is tarthatott. Erre utalnak a képeslapon található adatok (képoldalon lévő sellyei Draskovich-kastély, a postázási hely és idő: Sellye,

1927.03.26., képeslap megírásának dátuma március 25.).

A másik képes levelezőlapomra szintén egy internetes aukciós oldalon akadtam rá, melyet a Széchényi család egyik tagja írt meg és azt Albrecht főhercegnek címezte.

A képoldalon, fekete-fehér fotón a Sebes (mai neve Rábasebes) Széchényi-vadászkastély látható és rajta a következő kézzel írt szöveg olvasható (eredeti helyesírással közölve):

„1905 dec. 29. Fogadja Fenséged legjobb új évi kívánataim kifejezését.

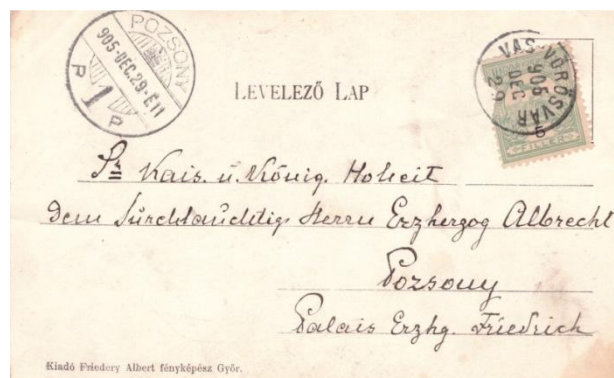
Mély tisztelettel Széchényi Jenő”

A képeslapnak a következő érdekességeit fedeztem fel:

1. A képeslap írója és aláírója (Magyar Főnemességi Adattár) **sárvár-fesővidéki, gróf Széchényi Jenő** (*Bécs, 1836.02.07. - +Vörösvár, 1911.03.12.), akinek a nagyapja gróf Széchényi Ferenc (1754-1820) az Országos Széchényi Könyvtár és a Magyar Nemzeti Múzeum alapítója. Édesapja Széchényi Pál (1789-1871), akinek több testvére közül az egyik Széchényi István (1791-1860) „a legnagyobb magyar”, a másik testvére Széchényi Lajos (1781-1855), akinek dédunokája Széchényi Zsigmond (1898-1967) az Afrika-vadász. Továbbá megállapítottam, hogy Széchényi Jenőnek volt egy fia, akit szintén Széchényi Jenőnek (1872-1935) hívtak, akár ő is írhatta ezt a képeslapot. Viszont ifjabbik Sz. Jenő 1905-ben

rábasebesi lakosként említik, még az id. Sz. Jenő mindig Vörösváron lakott (itt lett feladva a képeslap is), halálakor (1911) Frigyes főherceg (1856-1936 a szóban forgó Albrecht főherceg édesapja) ide küldte gyásztáviratát. Még egy apróság is az id. Sz. Jenő írása mellett szól, az hogy a kézírás öreges, nem határozott folytonosságot takar, míg az ifj. Sz. Jenő jól rajzolt és festett, feltételezhető, hogy kézírása is szebb, dinamikusabb lehetett. (A fentiekben id. és ifj. Sz. Jenőről leírtakat történész ismerősöm által kiegészített információkat is tartalmazza.)

2. A képeslapot 1905.12.29. dátummal Vas-Vörösvár bélyegzővel látták el és **Albrecht főherceg (Habsburg-Teschener Albert Ferenc József főherceg** *Baden, Alsó-Ausztria, 1897.07.24. - +Buenos Aires, Argentína, 1957.07.23.) számára lett elküldve, aki akkor Pozsonyban végezte iskoláit. Fordulatokban igen gazdag életet élt. (Adatai a Wikipédiában szerepelnek.)

A fentiekben leírtak alapján láthatjuk, hogy mennyi „rejtett” információk kerülhetnek a felszínre, ha időt, fáradságot nem kímélve belemélyedünk egy-egy érdekesnek vélt képeslap tanulmányozásába. Céлом az volt, hogy mind a két képeslapon szereplő személyeket azonosítsam. A további életrajzi adatokat nem írtam le, ennek az interneten, vagy könyvekben bárki utána tud nézni. A nem azonosított személyek további kutatást igényelnek.

SALI ISTVÁN (Gödöllő)

Időutazás rovat:

Üdvözlét a távolból

A cikk eredetileg a Magyarország hasábjain jelent meg 1980. szeptember 14-én

Képeslapok kínálata, nagyra nőtt bélyegek

Nincs egységes nemzetközi megegyezés, hogy az üdvözlő- és képes levelezőlapok forgalmát mi szerint kell számolni: az ország lakosságához vagy az idegenforgalomhoz viszonyítva? Mindenesetre az elmúlt évben minden magyar állampolgárra tíz hazai kiadású képeslap jutott. Előjáróban még néhány érdekes adat az üdvözlőlapok statisztikájából: a Képzőművészeti Kiadónál 1975-ben 86 millió, ebben az évben 94 millió képes levelezőlapot adnak ki. Ebből már 82 millió színes lesz, amelynek 60 százaléka úgynevezett zsánerkép, a többi város-, illetve tájkép. A képes levelezőlapok többsége nyomdai úton a fekete-fehér lapok egy része sokszorosított fotóeljárással készül, és kerekén 300 000-et különleges nyomdai, illetve iparművészeti kiadványszerűzetként hoznak forgalomba.

„Ez van!”

A nagy számok ismeretében válik csak hihetővé, hogy csaknem valamennyi magyar helységről van már képes levelezőlap, legalábbis fekete-fehér kivitelben. A nagyobb városokról, a közismert üdülőhelyekről, műemlékekről már színes fotók készültek; ezekről egy-két évenként új felvételeket adnak ki. A városképpel megjelenő lapoknál általában szükség van erre, mert olyan gyorsan változik mindenütt a helyszín, hogy a fotók erkölcsi elavulása gyorsabb, mint ahogy elkelnék a levelezőlapok.

A kiadó szerint a képes levelezőlapok hazai választékát illetően elkényeztetett az ország. Ez a mennyiségi választékra talán igaz, sőt kérdéses, hogy szükség van-e minden „isten háta mögötti” helységről képeslapot kiadni csak azért, mert a helybeliek ezt megkívánják. Köztudomásúlag

hazánkban képes levelezőlapot — néhány kivételtől eltekintve — csak megrendelésre adnak ki, így aztán ha a tanács, a szövetkezet vagy a helybeli kereskedelmi, vállalat a legjellegtelenebb épületekről rendel is lapot, semmi sem állja útját a kiadásnak.

Bizony előfordul, hogy az ütött- kopott tanácsházán vagy a frissen felépített, szokványos arculatú áruházon kívül más fotóra ajánlható épület nincs a községben; a megrendelő annyit mond: „Ez van!” — és a kép már készül is. Az aligha figyelemre méltó képnek semmilyen művészeti zsűri — amely különben; megszűri a kiadásra szánt anyagot — nem emelheti a színvonalát, hatásosságát.

Megjegyzendő, hogy a Képzőművészeti Kiadó a saját fotósaival készített felvételein kívül bárkitől elfogadhat felvételt, és amennyiben van rá megrendelő, a választék gazdagítására ki is adják a képet.

A megrendelő által igényeit példányszám meghatározza, hogy ráfizetés nélkül árusítható-e a képeslap. Általában a tízezer példányon felüli kiadás a kifizetődő, de például a szokásos fekete-fehér képeslap ára — az ezüst áremelkedése miatt — jelenleg 3 forint, miközben önköltsége 4,60 forint.

Nem gazdasági, hanem szervezési gond, hogy olyan műemlékekről, amelyek minden kereskedelmi szervtől távol esnek, csak azért nem készül felvétel, mert nincs vállalkozó a lapok eladására. Különböző is a terjesztés okozza a legnagyobb problémát: éppen idegenforgalmi szempontból fontos időben — hétvégéken és munkaszüneti napokon — kevés helyen lehet képeslapot vásárolni. Kisebb településeken üzleti záróra után egyszerűen nem juthat hozzá egy odavetődött turista helybeli képeslaphoz.

Ugyancsak nem hivatkozhat anyagi akadályokra a hazai vendéglátóipar, pedig nemigen veszi magának a fáradságot, hogy szállodáiról,

idegenforgalmilag nagyobb érdeklődést keltő vendéglőről, csárdairól képes levelezőlapot rendeljen, illetve árusítson. Anyagilag: ez feltétlenül megtérülne, hiszen a vendégek többsége bizonyára szívesen küldene üdvöletet: „Itt vagyunk, jól érezzük magunkat!” (Ez egyébként reklámnak sem volna rossz.)

Ami ráfér

A Magyar Postán öt év alatt kerekén 10 millióval nőtt a továbbított képes levelezőlapok száma. Amíg 1970-ben a 420 millió levélküldeményből 32 millió, addig a múlt évben a 460 millióból már 42 millió volt a képes levelezőlap. (Ez utóbbiból 12 millió címzettje volt külföldi.)

A nemzetközi postaszabályzat szerint kedvezményes az olyan küldemény, amelyre csak öt üdvözlő szót ír a feladó. A gyakorlatban ez sok vitára adott alkalmat: nem lehetett egyértelműen eldönteni, mi számítson üdvözlésnek, és mi közlésnek? (Az például, hogy „szeretlek”, természetesen magánközlemény, ugyaniakkor gyakran szerepel az üdvözetekben is.) Ezért 1968 óta már nem számolják a szavakat, hanem a képeslapokat jellegük folytán egységesen üdvözetnek tekinti a posta, bármennyi is rajtuk a szöveg. Hosszú ideig a névjegy nagyságú üdvözetek okozták az egyre jobban gépesített postának a legtöbb gondot, míg aztán az 1969-es tokiói nemzetközi konferencia határozata alapján ezek továbbítását világszerte megszüntették.

Ugyancsak nemzetközi szabványok határozzák meg a postai levélküldemények, köztük a képes levelezőlapok méretét és súlyát is. A lényeg: a rendes méretnek a 10,5X15 centiméteres, téglalap alakút fogadták el. Az eltérő (kör, rombusz stb.) formájú képeslapokat csak lezárt borítékban lehet feladni. A gépesített postai kezelés során a más alakú lapot és a nyitott borítékot a gép összegyűri, eltépi.

A posta illetékeseinek véleménye szerint az eddiginél jobban kellene figyelni az üdvözlő- és képes levelezőlapok súlyára. A tarifa ugyanis 10

grammonként emelkedik, így tehát például egy 11 grammos képes levelezőlap — akad ilyen is — az egy grammnyi többletsúly miatt jelentős mértékben megdrágítja a küldeményt (légiposta esetén öt forinttal). Az igazsághoz tartozik, hogy az ellenőrzések során kiderült: egyes postai dolgozók — jóhiszeműen, de feleslegesen — nehezebbnek mérik a levélküldeményt, ami a nem pontosan szabvány súlyú képeslapok esetében többszörösen megkárosította a feladót. A postaszabályzat ugyanakkor előzékenyen kimondja, hogy a bélyeggel ellátott küldemény súlyából a bélyegre egy grammot le kell számítani a díjszabás megállapításakor. Gyakori a képeslapküldők panasza, hogy az éppen kapható óriási bélyegek túl nagy helyet foglalnak el, és csaknem lehetetlenné teszik a megfelelő címezést. A korlátozás érdekében a Rio de Janeiró-i postakongresszuson meghatározták a bélyeg méretét. (Ez egy négyzetcentimétertől 3 négyzetcentiméterig terjedhet. Az előírás betartása 1981-től világszerte kötelező lesz.)

Pornólap tilos!

A hazai üdvözlő- és képes levelezőlapok kiadója, a Képzőművészeti Kiadó, igyekszik az elsősorban az ország tájait ábrázoló lapokat tetszetős, de a valóságnak, megfelelő formában közreadni. Nem alkalmaznak trükköket a fotózásban, nem „tupírozzák” a kiadványokat némely országban divatos flitterezéssel, hangadó szerkezetekkel, montázmegoldásokkal. (A különböző, Nyugaton árusított pornóképeslapok továbbítását egyébként a Magyar Posta nem vállalja.)

Mivel az óriás és panoráma-képeslapok kezelése a posta gépesítése miatt megnyugtatóan nem oldható meg, ezek a gépe kötézés során megsérülnek, ezért a kiadó nem szorgalmazza a választék ilyenfajta gazdagítását. Érdekes, hogy a humoros, rajzos képes levelezőlapok Magyarországon megbuktak. Az egyetlen, amit szívesen fogadott a hazai közönség, a már elhunyt, népszerű karikaturista, Pusztai Pál „Jelentem,

kiskatona lettem!” — szövegű rajzos képeslapja volt.

Valutakímélő

Az egyes képek zsűrizésén; túl külön esztétikai szerkesztési feladat, hogy az úgynevezett tablós képeslapok (egy lapon több fotó van) egységes közlésformáját megtalálják. Ezek előnye, hogy több, kisebb helység vagy megrendelő. együttműködését teszik lehetővé,¹ és gazdaságosabban lehet kiadni őket. (De a stílusterés veszélyével is számolni kell; előfordult, hogy ugyanazon a képeslapon szerepelt a falu temploma és a környék híres lófajtája.) Az ilyenfajta lapok egyre több megrendelője kéri, hogy a képek mellett a város vagy a megye címerének rajzát is feltüntessék.

Az elmúlt évben sajátos újtással keltett figyelmet a kiadó. Ennek nem hivatalos elnevezése: valutakímélő képes levelezőlap. Azért tudniillik, hogy a Nyugatra utazó magyar turistának kevesebb valutát kelljen üdvözlőlapokra költenie, tíz nyugat-európai világvárosról adtak ki itthon képeslevelezőlap-blokkot, amelyek természetesen forintért vásárolhatók meg. A teljes választék a vállalat mintaüzletében, Budapesten, a Képes Boltban állandóan a vevők rendelkezésére áll.

PÁLOS MIKLÓS

Rendezvények – kiállítások

Steiner Józsefné gyűjtőtársunk következő kiállításai tekinthetők meg az idei évben:

Mátyás, a reneszánsz király c. anyaga **szeptember 3-a óta, egészen 30-áig** tekinthető meg Szegeden, a Somogyi Károly Városi és Megyei Könyvtár szőregi fiókkönyvtára és a Művelődési Ház közösen megrendezett kiállításaként, a fiókkönyvtár épületében, ill. a könyvtár tápai

fiókkönyvtárában, szintén a helyi művelődési házzal közösen **október 15-étől november 3-áig**.

Ácsteszéren, a helyi könyvtárban **szeptember 18. és október 13.** között *Nemzetünk vértanúi, 1849* című anyaga kerül bemutatásra.

Sásdon, a Művelődési Központban van lehetőség a Híres magyar könyvtárak címmel kiállított anyagot megtekinteni minden érdeklődőnek.

Rendezvények – börzék, cserenapok

Október 28-án, vasárnap találkozhatnak a gyűjtőtársak minden év egyik lélekszámában legnagyobb cserenapján, az idén 46. alkalommal megrendezésre kerülő Nemzetközi Éremgyűjtő Találkozó (Győr, Veres Péter Mezőgazdasági Szakközépiskola).

Keres-kínál

Kedves Gyűjtőtársak!

Szülőfalumról, Kállósejénről keresek lehetőleg háború előtti képeslapot. Elérhetőségek: gyulu50@gmail.com, 06202121626.

Tisztelettel : Varga Gyula

Börszékben, új darabokban gazdag év végét kívánunk minden kedves gyűjtőtársnak!

Felelős kiadó: Kőszegfalviné Pajor Klára elnök MKL Szerkesztette: Kőszegfalviné Pajor Klára és Papp Miklós 9700 Szombathely, Pf. 233. mobil: 20/2865806 email: pajor.klara@gmail.com honlap: www.kepeslapgyujto.hu
--